

مبانی رهبری در اسلام

حجۃ الاسلام والملمین محدثی ری شهری

در مقاله هشتم سخن به جایگاه رهبری در اسلام رسید و در آن رابطه موقعیت امام

و رهبری از نظر فرقان کریم اجمالاً مورد بررسی قرار گرفت و اینک موقعیت رهبری از حکم

دیدگاه احادیث اسلامی مورد بررسی است:

جایگاه رهبری از نظر احادیث اسلامی

در احادیث اسلامی خصوصاً روایاتی که از طریق اهل بیت رسول اکرم صلی الله علیه وآلہ نقل شده، جایگاه رهبری جامعه اسلامی به گونه‌ای ترسیم گردیده که بدون آن، اسلام مفهوم واقعی خود را از دست می‌دهد و به صورت مکتبی بی اساس و بی روح در می‌آید، تحت عنوانی ذیل احادیث اسلامی در این زمینه را مورد بررسی قرار می‌دهیم:

اساس اسلام بالتدہ

در اصول کافی سخنان مبسوطی در تبیین جایگاه رهبری در اسلام

از امام رضا علیہ السلام روایت شده که در بخش از آن چنین آمده است:

«إن الإمامة أمن الإسلام التامى وفرعه التامى.»^۱

تحقیقاً امامت، اساس اسلام بالتدہ و شاخه سریاند آن است.

توضیح اسلام به حقیقت نامی وبالتدہ در کلام امام، اشاره به این است که اسلام در جامعه اسلامی گاهی زنده و پیویسا و گاهی مرد و بی حرکت است و مرز زندگی و پیویسانی اسلام، تشکیل حکومت اسلامی به امامت و رهبری امام حق و عدل است.

امامت، اساس حرکت و حرکت اقیرینی اسلام در جوامع اسلامی است و بدون آن، اسلام، اسلامی است بسی ریشه و بسی رشد و بی حرکت، اسلامی که نه تنها با شرک و کفر و منافع مشرکین و مستکبرین در تضاد نیست بلکه ایزاری است برای توجیه شرک و کفر و استکبار و دریک جمله به تعییر رسانی بیانگذار جمهوری اسلامی ایران، اسلام امریکایی است و به همین دلیل، اسلام بسی ریشه و بی اساس از کفر و شرک خطرناکتر است.

نکته قابل تأثیر در سخن امام رضا علیہ السلام در تبیین جایگاه امامت این است که در این سخن، امامت هم به عنوان ریشه اسلام بالتدہ (أمن الإسلام التامى) و هم به عنوان شاخه سریاند آن (وقرفة التامى) مطرح شده است، چگونه ممکن است که امامت، هم ریشه اسلام باشد و هم شاخه آن؟!

پاسخ این است، که امامت یهیک معنا اصل و ریشه اسلام و یهیک معنا فرع و شاخه آن است، این دو معنی را در آیة ۴ از سوره مبارکه ابراهیم می‌توانیم ملاحظه کنیم، متن آیه این است:

«الَّمَّا تَرْكِيفُ ضَرَبَ اللَّهُ مُتَّلِّ كَلِمَةً ظَبِيَّةً كَتَخْرَجَةً ظَبِيَّةً أَهْلَهَا نَابَتْ وَقَرْنَغَلَهَا فِي التَّمَاءِ».^۲

آیا نبی‌ی دنیوی خداوند چگونه مثالی زد؟ کلمه طبیه (سخن نیک) چون نهال نیک است که ریشه اش در زمین استوار و شاخه اش رو به آسمان است.

در تفسیر عیاشی از امام باقر و امام صادق علیهم السلام در تبیین این آیه کریمه روایت شده:

«يعنى الشي صلی الله علیه وآلہ والائمه من بعده هم الأصل الثابت والفرع، الولاية لمن دخل فيها.»^۳

همه آنچه را که خداوند در قرآن تحریر نموده، پلیدی آن سطحی و مفهومی است و باطن و روح آن پلیدی ها امام های جاز و ظالمند، و همه آنچه را خداوند در این کتاب حلال نموده، حلیث آن ظاهري است و باطن آن الله حق است.

همان طور که ملاحظه می کنید، امام در تبیین مقصود از «ناشایسته های آشکار و نهان» که در آیه مذکور آمده، ابتدا به یک اصل کلی در تفسیر قرآن اشاره می کند که آیات قرآن دو بعدی است، یک بعده همان است که از ظاهر الفاظ آن فهمیده می شود و بعد دیگر مربوط به باطن و عمق آیات می گردد، بنابراین قرآن را دو گونه می توان تفسیر نمود تفسیر ظاهر و تفسیر باطن.

تفسیر ظاهر آیه مذکور این است که: «خداوند اعمال زشت و ناروا را تحریر کرده است چه اینکه این اعمال به طور علني و آشکار انجام

شود و چه غيرعلني و به صورت پنهان». امام عليه السلام تأکید می کند که این آیه مثل سایر آیات قرآن علاوه بر معنایی که از ظواهر الفاظ آن استباط می گردد، مفهوم دقیق دیگری دارد که در باطن و عمق این الفاظ نهفته است، و در تفسیر باطن آیه به صورت مرتبه، ریشه همه مفاسد اجتماعی و راه رسیدن به جامعه مطلوب انسانی و اسلامی را از ارائه می فرماید که ریشه همه مفاسد و مظالم و انحرافات و احتطاطات جامعه بشر، امامت و رهبری امام جائز است و تا این ام الْفَساد در انتی وجود دارد امیدی برای اصلاح جامعه نیست، ولی قطع ریشه شجره خبیثه فساد و تباہی تنها اولین گام در راه تحقق آرمانهای اسلامی در ساختن اقت نمونه است، گام دوم در جایگزین کردن امامت عدل است که اساس اسلام بالشده و باطن

بر زانه تکامل آن در اسلام شناخته شده است.

بنابراین حسنه ترین لحظات در تاریخ انقلاب هنگامی است که اقت نیز احوال امامتی را جایگزین امامتی کند که اگر درست و دقیق عمل نشود، سرنوشت انقلاب، ارتیاع و بازگشت به فساد و تباہی است.

امام صادق عليه السلام درباره نقش امامت و جایگاه رهبری در تکامل و اتحاطات جامعه چنین می فرماید:

«تَخْنُ أَضْلُلْ كُلُّ خَيْرٍ وَمِنْ فُرُوعًا كُلُّ بُرٍ، فَيَمِنْ الْبَرِ التَّوْجِيدِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّيَامِ وَكَلْمَنِ الْغَيْظِ وَالْعَنْرَعِ عَنِ السَّيِّدِ وَرَحْمَةِ الْفَقِيرِ وَعَنِ الْجَارِ وَالْأَقْرَارِ بِالْفَضْلِ لِأَهْلِهِ».

وقدّمُوا أَضْلُلْ كُلُّ شَرٍّ وَمِنْ فُرُوعًا كُلُّ فَسَيْ وَقَاجَةٌ فِيهِمْ أَكْبَاثٌ وَالْأَثْلَانُ وَالثَّبَيْثَةُ وَالْفَقِيْبَةُ وَأَكْلُ الرَّبَا وَأَكْلُ فَالِ الْتَّبَعِ يُغَيِّرُ خَلْقَهُ...»

طبیه در صفحه ۵۰

مقصود از ریشه استوار پیغمبر اسلام و اهدافان پس از ایوت و شانه، عبارت است از ولایت برای کسی که در آن وارد گردد.

کلمه طبیبه در آیه کریمه می تواند شامل هر یک و پاییک پربرکت اعم از انسان و عقاید و اخلاق و اعمال او باشد^۲ و در این روایت یکی از مهمترین مصادیق آن مورد عنایت است، مطابق این تفسیر، امامت به معنای رهبری امت و هدایت انسانها به کمال مطلق، ریشه شجره طبیه توحید و اسلام ناب محتمدی است و رهبران، خود تجسم امامت به این مفهومند. و به معنای ولایت، فرایند رهبری بدان مفهوم، فرع و شاخه آن شجره طبیه است، که به این معنا نیز قرآن امامت اطلاق نموده است، در ادامه توصیف ویژگیهای «عبد الرحمن» چنین آمده:

«وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبُّنَا مِنْ أَوْجَانَا وَدُرْبَانَا فَرَأَهُمْ أَغْيَنْ وَاجْعَلْنَا لِلنَّفَقَنِ إِعْمَاءً».

و کسانی که می گویند: پروردگار اما از همسران و فرزندان و نوچشم و مایه مسرت عطا کن و ما را امام اهل بر وقارار ده. و بدین ترتیب افتخار که در حسن ولایت رهبری الهی قرار گرفت خود امام می شود و به بیان قرآن:

«وَكَذِلِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ أَنَّهُ وَسْطًا لِلَّذِكُورِ وَلَا شَهِداءَ عَلَى النَّاسِ وَنَكُونُ الرَّشُونَ عَلَيْكُمْ شَهِداءً».

و ما همچنان شما را انت همانه ای قرار دادیم تا افتخار نماین ای راه رسمیه برای مردم باشید و پیامبر برای شما نماین باشد.

ریشه کفر و اتحاطات

همانطور که امامت و رهبری در مفهوم متعالیش، اساس اسلام فرموده اند

روز شکوفایی استعدادهای انسانی در همه زمینه ها است، در مفهوم منحطش نیز، ریشه کفر و اتحاطات و انواع مفاسد فردی و اجتماعی می باشد.

یکی از اصحاب امام کاظم عليه السلام به نام محمد بن منصور مس گوید که از آن حضرت تفسیر آیه ۳۱ از سوره اعراف را خواستم، من آیه این است:

«فَلَمَّا حَرَمَ رَبِّنَا الْوَاجِنَ مَا فَقَرَبَ مِنْهَا وَمَا يَقْنَ».

ای پیامبر، بگوپروردگار من تنها امور ناشایسته و پلید را تحریم فرموده، چه آشکارا و چه نهان.

امام در پاسخ فرمود:

«إِنَّ الْقُرْآنَ لِهِ ظَهِيرٌ وَبَقْنٌ فَجَمِيعُ فَقَحْمَ الْأَنْهَى فِي الْقُرْآنِ هُوَ الظَّاهِرُ وَالبَاطِنُ مِنْ ذَلِكَ الْقَوْنَةُ الْجَوْرُ وَجَمِيعُ مَا أَحْلَ اللَّهُ فِي الْكِتَابِ هُوَ الظَّاهِرُ وَالبَاطِنُ مِنْ ذَلِكَ أَيْتَهُ الْحُقْ».

تحقیقاً قرآن دارای معنایی ظاهر و آشکار و معنایی باطن و پایدار است

طبق این روایت، رهبری امام حق اصلی ترین ارکان سیاست اجتماعی اسلام و برنامه های تکامل انسان و همچنین رهبری امام باطل، اصلی ترین ریشه های کفر و عوامل انحطاط و سقوط بشر است، همه زیبائی ها و نیکیهای عقیدتی، اخلاقی و عملی، فروع رهبری امام حق و همه رشته ها و شرور و مفاسد عقیدتی اخلاقی و عملی شاخه های رهبری امام باطل است و تنها کسی می تواند در ادعای پیروی از رهبری امام حق، صادق باشد که به شرور و رشته ها که شاخه های رهبری امام باطل است محتسب نباشد.

اداعه دارد

- ۱- اصول کافی- ج ۱ ص ۲۰۰.
- ۲- تفسیر عیاشی- ج ۲ ص ۲۲۴.
- ۳- به کتب تفسیر مراجعه شود.
- ۴- سوره فرقان، آیه ۷۴.
- ۵- سوره بقره، آیه ۱۴۳.
- ۶- اصول کافی- ج ۱ ص ۳۷۶.
- ۷- روشنة الكافي - حدیث ۳۳۶.

فرم تقاضای اشتراک



حواله مند است وجه اشتراک مجله پاسدار اسلام را به حساب جاری ۶۰۰ بانک ملت قم، شعبه آموزش و پرورش حواله و فیش بانکی را همراه آدرس و مشخصات کامل خود به دفتر مجله پاسدار اسلام (قم، صندوق پستی ۷۷۷) ارسال فرمائید.

نذکر:

۱- بهای اشتراک یک سال ۴۰۰ ریال، دو سال ۸۰۰ ریال است.
۲- وجه اشتراک را می توانید از طریق نام بانکهای کشور (بیویز بانک ملت) به حساب چاری فوق حواله نمایید.

۳- در صورتیکه به بانک دسترسی نداشته و وجه اشتراک را توسط اداره پست به صورت پیویست ارسال فرمائید.

۴- احتیاج بر بریدن این فرم لست و کافی است مشخصات خود را بشرح زیر در نامه ای جداگانه نوشه و ارسال نمایید.

۵- در صورت واریز وجه به بانک، حتماً فیش بانکی ارسال شود.

ابحاث

نام حافظه اگر

آدرس

مالیم به مدت سال ازشاره با مجله پاسدار اسلام

منتزک سوم لذا مبلغ ریال توسط بانک به

حساب چاری فوق حواله و فیش بانکی را به پوست ارسال می دارم.

«الطفلاً رموعق تهدید و تغیر آدرس شماره اشتراک را فیدرهاشد»

فکدیت فن زعمت آنہ مقنا و هو متعلق بفرض غیرنا.»^۱

ما اصل و اساس همه خبرات و نیکها هستیم و هر خوبی، شاخه ای از شاخه های ما است، از جمله: توحید، نمان، روزه فروشنده خشم، بخشیدن گنه کاره مهربانی با نیازمند، مواظبت از همسایه و اعتراف به فضیلت برای اهل فضل.

و دشمن ما اصل و اساس همه شرور و رشیها هستند، هر کار ناروا و رشت شاخه ای از شاخه های آنها است، از جمله: دروغگویی، بخل، سخن چیزی، قطع رایله، با خوشبازندان و دوستان دینی- ریماخواری، خوردان مال یتیم به ناحق و... پس کسی که اذعا من کند با ما است و پیرو ما، ولی به شاخه های دشمنان ما آویخته، دروغ می گوید.

باقیه از اهام راحل و...

اغراض آن هزاران درهای الهیات بر روی او گشوده می شود و گنجینه های شفا و نجات و اشارات تعلیقات و غیر اینها به وی موهبت می گردد، و مشهور است که امیر المؤمنین علیه السلام به ابوالاسود دلیل فرمودند: کلمات عرب بر سه قسم است: اسم، فعل، حرف، و برای هر یک از این سه، احکامی است از تعليم این باب ابواب علم تجویز روی ابوالاسود گشوده گشت و این همه مسائل بر آن بیان مترتب گردید.

و توشه اند: شکل قطاع در هندسه که مانالانوس آن را استبطا کرد، بیش از ۴۹۰ هزار میلیون بر آن متربع گردیده و شکل مغزی را که ابونصر بن عراق پس از آن استبطا کرد، همه آن مسائل براین شکل به طریق آسانتر مترتب می شود، و از این شکل برای ریاضیون بعدی اصولی فوق احصاء مفتوح گردید که در علوم مثلثات و نجوم و امساكات مورد استفاده است.

غرض آن که شکلی را که مانالانوس مهندس در علم «اکر» اشکال کروی استخراج نمود و چارچوب استخراج وی همین قواعد تدقیر و اندیشه پژوهی بوده، آن همه ابواب فواند و برکات بر روی صناعات و اختراعات مفتوح شد، پس چگونه است، افتتاح ابواب علوم الهمی که بیرون از چارچوب فکر پژوهی است؟! و هیچ گونه خطأ و اشتباه در آن راه ندارد و برای صاحب آن علوم، روش و بین است همان گونه که کفت دستش برای اوروشن و معلوم است چنانکه امام صادق علیه السلام فرمودند: «اعلم ذلك كما انظر الى كفى».

(أصول کافی- ج ۱ ص ۶۱)

اداعه دارد